

СЕВЕРНО ЕХО:

Независимъ вестникъ

Излиза всеки СРЪДА и СЪБОТА
Печатница Братя Игнатови — Плъвенъ

Редакторъ: ПЕТКО ПАВ. ПОПОВЪ

ТЕЛЕФОНъ № 184
Годишенъ абонаментъ 60 леваПУШЧЕТЕ ЦИГАРИТЪ
„ЕНИДЖЕ ВИЛДРЪ“

ПЪТЬ КЪМЪ НОРМАЛИЗИРАНЕ

Къде е изходът и изъ кой пътъ тръбва да тръгнемъ? — Всички констатации еднакви. — Една прещена на г. Кр. Пастуховъ. — Единъ новъ пътъ не практикуванъ у насъ

От няколко месеци насамъ печата и политическо-общественъ сърди се говори постоянно нормализиране на политическото положение въ страната, и, безспорно, много живо интересува и обществото.

Самиятъ фактъ, че свободно може да се разисква вече поединъ пътъ, за който до скоро не можеше и да се мисли, подраздава, че е настапило отрезвале и че не липсва желание часъ по-скоро да се ликвидира съ единъ положение, което нанесе чувствени пакости на държавата във валото.

Но едновременно съ това се дава и другъ, по-важенъ пътъ — където е изходът и изъ кой пътъ тръбва да тръгнемъ?

За единение или поне за сравнително разбирателство между народните политики не може да се говори.

Тъй и сега продължаватъ да бъдатъ жертва на бацила на злоключанието и да съм тамъ, къде бъха на 18 май вечеръта. Тая

констатация, за голъмо съжаление, се прави и отъ самите тъкъни и "интимните" и "дискретни" изговори, които тъкъ водятъ съмъти приятели.

Такава констатация прави и свещниятъ социалистически възгледъ на г. Кр. Пастуховъ. Тия дни

разговоръ съ единъ отъ пловдиските журналисти, той е изъ

изъ интересни мисли по същото политическо положение въ страната. Като подчертъ, че

единъ отъ 19 май не е могълъ

да обнови страната и безъзвратно има

да е провалилъ въ съзнанието на народа, г. Пастуховъ съ огорчение е казалъ:

— Тръбва, обаче, крайно да се

зажелява, че и отъ народа не се

достатъчно, за да се наложи

нова система на оживление и да се дадатъ доказателства, че се скъса съ старата пар-

тическа система.

Пътътъ, които соча, е новъ, не практикуванъ у насъ. Той не е

ново издание на преработена спра-

ва политическа читанка. Него

следватъ модернъ парламентарно-демократични държави като,

напримър, Франция, която, при-

всички съ политическа разполо-

женост на множество групи, въ

междун времена винаги и може

да се сплоти около една зна-

ме и да поведе една политика

на национално обединение, безъ

да се посъга на конституционния

режимъ. Разбира се, за това до-

принася високото политическо и

граждански съзнание на френеца,

които умее да прескочи партий-

ните синури, безъ да държи

съмътка за количествената сила

на партията, за да се обедини

около знамето на държавата и

нацията.

Тръбва, обаче, крайно да се

зажелява, че и отъ народа не се

достатъчно, за да се наложи

нова система на оживление и да се дадатъ доказателства, че се скъса съ старата пар-

тическа система.

Пътътъ, които соча, е новъ, не

практикуванъ у насъ. Той не е

ново издание на преработена спра-

ва политическа читанка. Него

следватъ модернъ парламентарно-демократични държави като,

напримър, Франция, която, при-

всички съ политическа разполо-

женост на множество групи, въ

междун времена винаги и може

да се сплоти около една зна-

ме и да поведе една политика

на национално обединение, безъ

да се посъга на конституционния

режимъ. Разбира се, за това до-

принася високото политическо и

граждански съзнание на френеца,

които умее да прескочи партий-

ните синури, безъ да държи

съмътка за количествената сила

на партията, за да се обедини

около знамето на държавата и

нацията.

Тръбва, обаче, крайно да се

зажелява, че и отъ народа не се

достатъчно, за да се наложи

нова система на оживление и да се дадатъ доказателства, че се скъса съ старата пар-

тическа система.

Пътътъ, които соча, е новъ, не

практикуванъ у насъ. Той не е

ново издание на преработена спра-

ва политическа читанка. Него

следватъ модернъ парламентарно-демократични държави като,

напримър, Франция, която, при-

всички съ политическа разполо-

женост на множество групи, въ

междун времена винаги и може

да се сплоти около една зна-

ме и да поведе една политика

на национално обединение, безъ

да се посъга на конституционния

режимъ. Разбира се, за това до-

принася високото политическо и

граждански съзнание на френеца,

които умее да прескочи партий-

ните синури, безъ да държи

съмътка за количествената сила

на партията, за да се обедини

около знамето на държавата и

нацията.

Тръбва, обаче, крайно да се

зажелява, че и отъ народа не се

достатъчно, за да се наложи

нова система на оживление и да се дадатъ доказателства, че се скъса съ старата пар-

тическа система.

Пътътъ, които соча, е новъ, не

практикуванъ у насъ. Той не е

ново издание на преработена спра-

ва политическа читанка. Него

следватъ модернъ парламентарно-демократични държави като,

напримър, Франция, която, при-

всички съ политическа разполо-

женост на множество групи, въ

междун времена винаги и може

да се сплоти около една зна-

ме и да поведе една политика

на национално обединение, безъ

да се посъга на конституционния

режимъ. Разбира се, за това до-

принася високото политическо и

граждански съзнание на френеца,

които умее да прескочи партий-

ните синури, безъ да държи

съмътка за количествената сила

на партията, за да се обедини

около знамето на държавата и

нацията.

Тръбва, обаче, крайно да се

зажелява, че и отъ народа не се

достатъчно, за да се наложи

нова система на оживление и да се дадатъ доказателства, че се скъса съ старата пар-

тическа система.

Пътътъ, които соча, е новъ, не

практикуванъ у насъ. Той не е

ново издание на преработена спра-

ва политическа читанка. Него

следватъ модернъ парламентарно-демократични държави като,

напримър, Франция, която, при-

всички съ политическа разполо-

женост на множество групи, въ

междун времена винаги и може

да се сплоти около една зна-

ме и да поведе една политика

на национално обединение, безъ

да се посъга на конституционния

режимъ. Разбира се, за това до-

принася високото политическо и

граждански съзнание на френеца,

които умее да прескочи партий-

